

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118202364
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118202364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu O., proti žalovanému Y., o vypratanie bytu a iné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. decembra 2020, č. k. 17C/12/2018-184, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím v poradí druhým rozsudkom konanie v časti o splnenie povinnosti žalovaného odovzdať kľúče k bytu žalobcovi a v časti o splnenie povinnosti zdržať sa užívania tohto bytu zastavil (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.), žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha vypratania bytu, ktorý je jeho vlastníctvom (byt č.XX o výmere 28,32 m² v bytovom dome súp. č. XXX, zapísaný na LV XXXX, k.ú. W., vedený katastrálnym odborom Okresného úradu L.). Žalovaný bol nájomcom tohto bytu, pričom nájomný vzťah vznikol platnou písomnou nájomnou zmluvou dňa 01.05.2007 a mal trvať do 30.11.2016, pričom žalobca je toho názoru, že od 01.12.2016 žalovaný predmetný bytu užíva bez právneho dôvodu. Obrana žalovaného voči vyprataniu bytu spočívala v tom, že je oprávnený užívať predmetný byt ďalej na základe mlčky uzatvorenej nájomnej zmluvy, pričom nájomný vzťah nezanikol, resp. nebol ukončený. Spor spočíva teda predovšetkým v tom, či nájomný vzťah k predmetnému bytu naďalej trvá, alebo zanikol. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal tým, či došlo k platnému uzatvoreniu nájomnej zmluvy konkludentným spôsobom a či nájomný vzťah z nej vzniknutý, trvá. V zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu má skúmať, či došlo ku konkludentnému uzatvoreniu nájomnej zmluvy v roku 2016, resp. aj skôr.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, konkrétne zo Zmluvy o nájme bytu č. XX/Nz/XXXX na č.l. 93, že dňa 01.05.2007 bola medzi sporovými stranami uzatvorená platná nájomná zmluva k predmetnému bytu. Nájomný vzťah bol dohodnutý na určitú dobu, a to od 01.05.2007 do 31.07.2007. Neskôr k platnému uzatvoreniu písomnej nájomnej zmluvy nedošlo, lebo ako vyplýva z doterajších výsledkov tohto konania (rozsudok súdu vydaný dňa 28.02.2019 a následný rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 10.06.2020), ale aj z neskoršej argumentácie žalobcu, písomnú nájomnú zmluvu neuzatvorili sporové strany platne. Na žalobcom predloženej nájomnej zmluve č. XX/Nz/XXXX zo dňa 01.12.2016 nie je podpis žalovaného. V zmysle § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka nie je predložený písomný právny úkon platný, pretože nie je podpísaný konajúcou osobou (žalovaným).

Žalobca následne argumentoval, že nájomný vzťah k predmetnému bytu medzi sporovými stranami po 01.12.2016 neexistoval a žalovaný užíval byt bez právneho dôvodu.

4. Súd prvej inštancie sa preto zameril na okolnosti, ktoré sú relevantné pre konštatovanie, že nájomná zmluva bola platne uzatvorená konkludentným spôsobom, teda mlčky - faktickým konaním alebo opomenutím konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp.zn. 7MCdo/12/2011, podľa ktorého, ak je prejav vôle uskutočnený mlčky (konkludentne), v týchto prípadoch sa uplatňuje pravidlo, ktoré dovoľuje na ňu prihliadať, len pokiaľ (vzhľadom na všetky okolnosti) sú vylúčené akékoľvek pochybnosti o tom, že tu vôľa je a tiež i to, aká je táto vôľa. V okolnostiach daného prípadu vôľa obnoviť nájomný vzťah tu evidentne bola. Jednak zo strany prenajímateľa, ktorý reálne prenechal žalovanému byt do užívania aj po 01.12.2016 a naďalej od neho prijímal platby. A takisto aj zo strany nájomcu, ktorý byt reálne užíval. O tejto vôli žalobcu ako prenajímateľa svedčí aj uzatvorenie neplatnej písomnej nájomnej zmluvy (v zmluve je ako nájomca uvedený žalovaný), ktorú sám vyhotovil. Významné a nakoniec v konaní aj nepreukázané bolo, či nájomný vzťah mal trvať do určitej doby, alebo na neurčito, teda či tu bola vôľa oboch strán (teda či sa „stretli“ ich vôle) ohľadne trvania nájomného vzťahu pri konkludentnom uzatvorení nájomnej zmluvy. Žalobca podľa textu neplatnej zmluvy mal vôľu uzatvoriť nájom na zmluvu určitú. Na druhej strane, však žalovaný s textom písomnej zmluvy neprejavil písomný súhlas (nepodpísal ju) a z jeho argumentácie v konaní je zrejmé, že mienil uzatvoriť nájom bytu bez určenia doby užívania. Nie je tak preukázané, že ich vôle v tejto okolnosti sa stretli. Keďže žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, že by platne dohodol nájom na dobu určitú, neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno. Preto možno uzavrieť, že nájom nebol dohodnutý na určitú dobu, ale na dobu neurčitú, teda „bez určenia doby užívania“.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že si je vedomý toho, že konkludentným prejavom vôle smerujúcim k uzavretiu zmluvy na strane žalobcu ako prenajímateľa nie je jeho mlčanie, alebo skutočnosť, že trpí užívanie bytu žalovaným a prijíma za užívanie bytu platby. V danom prípade však nešlo o trpenie užívania bytu bez právneho dôvodu, pretože prenajímateľ opakovane vyhotovoval dodatky k nájomnej zmluve (tej, ktorá nebola platne uzatvorená). Takisto v liste zo dňa 10.07.2017 žalovanému uviedol, že ak nezaplatí v stanovenom termíne dlh, poruší nájomnú zmluvu (teda nemožno tvrdiť, že žalobca neakceptoval nájomný vzťah a bol presvedčený o tom, že nájom neexistuje). Takisto vyvodzoval z výzvy na vypratanie bytu z 13.06.2017 to, že prenajímateľ nemal vôľu uzatvoriť nájom bez určenia doby užívania, nemožno, pretože vôľa na uzatvorenie akejkoľvek zmluvy je daná v čase jej uzatvorenia, teda v čase vzniku zmluvného vzťahu. Inak by sa jednostranne kreoval obsah zmluvného záväzkového vzťahu počas jeho trvania, čo nie je v súlade s Občianskym zákonníkom. V čase vzniku nájomného vzťahu po 01.12.2016 žalobca nepreukázal uzatvorenie nájmu na dobu určitú. Preto platí, že bol uzatvorený bez určenia doby užívania. Súd prvej inštancie uviedol, že neplatnosť Nájomnej zmluvy č. XX/Nz/XXXX z 01.12.2016 spôsobil žalobca, ktorý ju vyhotovil, poznal jej obsah a nechal ju podpísať inej osobe, ako je žalovaný. S ohľadom na povahu sporových strán je pritom zrejmé, kto je v danom právnom vzťahu slabšou zmluvnou stranou, a že žalobca by mal niesť zodpovednosť za perfektnosť uzatváranej zmluvy, resp. za nepriaznivé následky plynúce z opaku (nájomný vzťah na dobu neurčitú). Súd prvej inštancie prihliadol aj na objektívnu skutočnosť, že obydlie je ústavne chránené a nájomca bytu je chránený aj v zmysle Občianskeho zákonníka, preto je ochranu potrebné poskytnúť skôr žalovanému ako žalobcovi.

6. Keďže žalobca nepreukázal platné skončenie nájmu bytu v zmysle § 710 Občianskeho zákonníka, jeho žaloba je nedôvodná. Čo sa týka obrany žalovaného, že v tomto smere interné predpisy a normy žalobcu, ktoré upravujú uzatváranie zmlúv v písomnej forme nie sú vôbec dôležité a relevantné, súd ju považuje za správnu a dôvodnú, bez potreby podrobnejšieho odôvodnenia. Určujúcim na posúdenie obsahu predmetného právneho vzťahu je Občiansky zákonník, teda všeobecne záväzný právny prepis. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 40 ods. 1, 3, § 685 ods. 1, § 686 ods. 1, § 687 ods. 1, § 710 ods. 1, 2, § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, článkom 8 Základným zásad CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca proti výrokom II. a III. a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho žalobe na vypratanie predmetného bytu v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania. Uviedol, že predmetný byt žalovaný užíva od 01.05.2007 na základe riadne uzavretej písomnej zmluvy, ktorá bola postupne predĺžovaná dodatkami č. 1 až č. 73 do 30.11.2016. Následne došlo k uzavretiu Zmluvy o nájme zo dňa 01.12.2016, ktorou mal vzniknúť nájomný vzťah od 01.12.2016 do 31.01.2017, ktorú zmluvu obe

strany sporu považovali po celý čas za platne uzatvorenú a mali za to, že nájomný pomer je uzavretý na dobu určitú, a to až do vyslovenia právneho názoru súdu o skutočnosti v predmetnej veci, že zmluva nie je riadne a platne uzavretá. Kľúče od bytu boli žalovanému odovzdané v r. 2007 a od tejto doby žalovaný byt užíva na základe postupne predlžovaného nájomného vzťahu, nájomne platil nepravidelne, na základe predpisu žalobcovi, ktorý tieto platby od neho prijímal. Poukázal na ust. § 6 ods. 6 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Tvrdil, že sa jedná o špeciálny zákon (lex specialis) vo vzťahu k Občianskeho zákonníku (lex generalis), ktorý má prednosť pred Občianskym zákonníkom. V zmysle citovaného zákona boli prijaté zásady hospodárenia s majetkom O., ktoré v Článku XII vylučujú možnosť uzavretia nájomnej zmluvy týkajúcej sa majetku mesta ústnou formou, keď zmluva o dočasnom užívaní majetku mesta dohodnutá medzi správcom majetku mesta a užívateľom musí byť uzavretá písomnou formou. Poprel existenciu akejkoľvek ústnej alebo mlčky uzatvorenej zmluvy so žalovaným, nakoľko obe strany sporu počas celej doby boli za to a boli s tým uzrozmene, že nájomný pomer je uzatváraný vždy na dobu určitú a až na základe rozhodnutia súdu bolo zistené, že zmluva o nájme je neplatná. Žalovaný preto užíva predmetný byt bez akéhokoľvek právneho dôvodu a nikdy nebola, nemohla byť medzi stranami sporu uzatvorená žiadna ústna ani konkludentná zmluva, vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenia. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že interné predpisy žalobcu nie sú dôležité, relevantné a že určujúcim na posúdenie právneho vzťahu je Občiansky zákonník ako všeobecne záväzný právny predpis, s poukazom na zásadu Lex specialis derogat legi generali, teda nedostatok písomnej formy nájomnej zmluvy spôsobuje jej neplatnosť. Záverom uviedol, že všetci nájomcovia v predmetnom bytovom dome mali a majú vždy uzavreté písomné nájomné zmluvy na dobu určitú, ktoré sú aj riadne zverejnené a teda nebol a nie je záujem žalobcu byty v jeho výlučnom vlastníctva prenechávať na dobu neurčitú. Inak to nebolo ani v prípade žalovaného, ktorému žalobca nemal úmysel prenechať byt na dobu neurčitú.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené, písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania žalobcom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch II., III. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol stranami sporu spochybnený vo výroku I., v tomto výroku nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

11. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli žalobcom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo, všetky vo vzájomnej súvislosti a odôvodnil z akých dôvodov ktoré tvrdenia strán sporu mal preukázané, ktoré nie. Uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námietky žalobcu uvedené v podanom odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne a vyčerpávajúco vysporiadal, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, jeho právne posúdenie a v podrobnostiach na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu odkazuje (v zmysle § 387 ods. 2 CSP).

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie všeobecného súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu tvorí jedno konanie a vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca v podanom odvolaní žiadne nové námietky, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal, neuviedol. Považoval za potrebné na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviesť nasledovné:

13. Žalobca vytykal súdu prvej inštancie jeho záver, že medzi stranami sporu došlo k platne uzavretej nájomnej zmluve na predmetný byt konkludentným spôsobom, teda mlčky - fakticky konaním alebo opomenutím. Trval na tom, že medzi ním a žalovaným nikdy nebola, nemohla byť uzavretá žiadna ústna, ani konkludentná zmluva s poukazom na § 6 ods. 6 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ako i Článku 12 zásad hospodárenia s majetkom O..

14. Odvolací súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR v jeho rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 266/2007, z ktorých vyplýva, že neexistencia písomnej formy nájomnej zmluvy sama o sebe nespôsobuje jej neplatnosť podľa § 686 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým nezabraňuje vzniku nájmu bytu. Nedostatok písomnej formy nájomnej zmluvy nespôsobuje teda jej neplatnosť. Prejavy vôle smerujúce k uzavretiu nájomnej zmluvy musia byť urobené spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť o tom, čo chceli účastníci konania prejavíť (§ 35 Občianskeho zákonníka). Záver o uzavretí zmluvy o nájme bytu konkludentným spôsobom preto nevyhnutne predpokladá, že tu bol daný konkludentný prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o nájme tak na strane prenajímateľa, ako i na strane nájomcu.

15. Prejav vôle možno urobiť zásadne akýkoľvek spôsobom, ktorý vôľu konajúce robí poznateľnou pre iné osoby. Právny úkon možno urobiť aj konkludentne (nevýslovne faktickým správaním) za predpokladu, že tento spôsob prejavu nevzbudzuje pochybnosti o tom, akú vôľu chcel subjekt prejavíť. Nedostatok písomnej formy nájomnej zmluvy nemá za následok jej neplatnosť (§ 686 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), nájomná zmluva môže vzniknúť aj ústne, prípadne mlčky. Prejavy vôle smerujúce k uzavretiu zmluvy však musia byť urobené spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chceli účastníci prejavíť (§ 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Záver o uzavretí zmluvy o nájme bytu konkludentným spôsobom teda predpokladá, že tu bol daný prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy o nájme tak na strane prenajímateľa, ako i nájomcu, pričom otázku, či k takémuto prejavu došlo, treba zodpovedať s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 144/2007).

16. Uzavretie nájomnej zmluvy ústnou či konkludentnou formou môžu preukazovať aj skutočnosti ako nerušené užívanie bytu po odovzdaní vyprataneho bytu s dodávkou a odberom plnení poskytovaných s užívaním bytu, vystavenie evidenčného listu na meno nájomcu na začiatku užívania bytu alebo neskôr po zmene rozhodných skutočností pre výpočet plnení poskytovaných s užívaním bytu, pravidelné predpisovanie a platenie nájomného, zodpovedajúce dohodnutému nájomnému a jeho preberanie prenajímateľom bez akýchkoľvek výhrad, pravidelné predpisovanie záloh na plnenia poskytované s užívaním bytu, vypracovanie vyúčtovaní týchto služieb a prevzatie platieb na tieto plnenia prenajímateľom, vzájomná korešpondencia týkajúca sa predmetného bytu, napr. reklamácia závad, hlásenie počtu osôb v byte, hlásenie trvalého pobytu a podobne (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 113/2007).

17. Z porovnania právnych záverov, na ktorých v napadnutom rozsudku založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s podstatou záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v predchádzajúcich bodoch tohto odôvodnenia nevyplýva, že by v preskúmvanej veci v právnych otázkach, ktorých sa týkajú tieto rozhodnutia, došlo zo strany súdu prvej inštancie k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, t.j. Najvyššieho súdu SR.

18. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ v danej veci došlo k riadne uzatvorenej platnej zmluve medzi stranami sporu 01.05.2007, pričom od tejto doby malo dôjsť k uzavretiu až 73 dodatkov k tejto nájomnej zmluve, ktoré však nevykazujú platnosť z dôvodu, že neboli podpísané žalovaným (viď č.l. 141 až 179), nepochybne z nich však vyplýva prejav vôle žalobcu na uzavretie zmluvy o nájme bytu so žalovaným. Existencia jeho prejavuje vôle na uzavretí zmluvy o nájme vyplýva i zo skutočností, že dochádzalo k predpisu nájomného pre žalovaného k uvedenému bytu, boli mu zasielané upomienky, viď č.l. 17, 19, 24, 25 ako i vyúčtovanie za rok 2015 (č.l. 28 a nasl.). Je preto bez akýchkoľvek pochybností, že žalobca prejavil vôľu prenajať predmetný byt žalovanému, a to po ukončení nájmu na dobu určitú po uzavretí zmluvy od 01.05.2007 až do 31.01.2017. Žalovaný predmetný byt užíva, ktorá skutočnosť nebola sporná a až do r. 2018 platil, i keď nie na čas a riadne nájom spojený s užívaním tohto bytu.

19. Z tohto dôvodu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzavretá konkludentným spôsobom zmluva o nájme predmetného bytu, pričom skutočnosť, že by sa jednalo o zmluvu na dobu určitú, nebola zo strany žalovaného potvrdená.

20. Tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že nevedel o tom, že predmetné dodatky k zmluve o nájme nie sú platné, odvolací súd nepovažoval za pravdivé, nakoľko žalobca ako právnická osoba má k dispozícii nesporne právny aparát, ktorému musí byť zrejmé, že akákoľvek zmluva, ktorá nie je

podpísaná účastníkom zmluvného vzťahu, je absolútne neplatným právnym úkonom. Pokiaľ žalobca túto skutočnosť prehliadal, nie je možné toto jeho pochybenie pripísať na ľarchu žalovanému.

21. Pokiaľ žalobca poukazoval na znenie § 6 ods. 6 zákona č. 138/1990 Zb. o majetku obcí, z ktorého vyplýva, že všetky právne úkony spojené s nakladaním s majetkom obce musia mať písomnú formu, inak sú neplatné, odvolací súd udáva len toľko, že citované ustanovenie bolo do zákona obcí vložené na základe zákona č. 258/2009 Z.z. s účinnosťou od 1. júla 2009, čiže na čas, kedy došlo k uzavretiu ústnej zmluvy medzi stranami sporu, toto ustanovenie nedopadalo. Pokiaľ poukazoval žalobca na zásady hospodárenia s majetkom obce, a to Článok XII o dočasnom užívaní majetku obce, je potrebné poukázať na skutočnosť, že uvedené zásady hospodárenia s majetkom O. sú označené platnosťou a účinnosťou 26.05.2016, pričom citovaný článok sa týka všeobecných ustanovení o užívaní hnutel'ného a nehnuteľného majetku mesta, ktorému môžu zodpovedať ust. § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka. Citované zásady hospodárenia s majetkom mesta sa v žiadnej svojej časti nezmieňujú konkrétne o nájme bytov, na ktoré dopadajú osobitné ustanovenia o nájme bytu v ust. § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, že v danej veci nebolo možné vychádzať z ustanovení § 6 ods. 6 Zákona o majetku obcí č. 138/1991 Zb., ani zo zásad hospodárenia s majetkom mesta, ktoré sa netýkajú osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka o nájme bytov .

22. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku II. potvrdil a súčasne potvrdil i výrok III. o trovách konania, ktoré neboli žalobcom vecne spochybnené.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 55 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný by patrila náhrada trov odvolacieho konania, žiadne trovy v odvolacom konaní mu však nevznikli, a preto rozhodol tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).